

Överklagande ingett den 18 augusti 2016 av Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 20 juli 2016 i mål T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (ombud: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 20 juli 2016 i mål T-674/15 i dess helhet,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 oktober 2015 [Ares(2015)4207700] och av den 14 augusti 2015 [Ares(2015)3532556] om att neka klaganden tillgång till handlingar,
- förordna kommissionen att bevilja sökanden tillgång till samtliga handlingar från den ungerska regeringen avseende ärende EU Pilot 6874/14/JUST [CHAP(2015)00353 och CHAP(2015)00555], vare sig kommissionen redan besitter dessa handlingar eller framledes kommer tillsändas dem,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande av tribunalens beslut har klaganden anfört följande huvudargument:

Enligt domstolens fasta rättspraxis är en part, i den mening som avses i domstolens stadga, oavsett ställning inte behörig att själv uppträda inför domstolen, utan skall vända sig till tredje man.⁽¹⁾

Det följer dessutom av domstolens rättspraxis advokater som har ledningsfunktioner inom bolagsorganen för en juridisk person inte kan säkerställa att dennes intressen tillvaratas vid unionsdomstolen.⁽²⁾

Klaganden har gjort gällande att domstolens fasta rättspraxis åsidosätter artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt artikel 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna.

Av domstolens rättspraxis framgår inte med tydlighet vilket legitimt mål som eftersträvas genom denna tolkning av domstolens stadga. Det framstår inte heller som klart hur domstolen har kommit till slutsatsen att klagandens ombud måste vara en oberoende tredje man. Under alla omständigheter återfinns inte detta uttryck i domstolens stadga.

Domstolens stadga ska tolkas så att varje part och varje juridisk person fritt kan välja ombud.

⁽¹⁾ Beslut av den 5 december 1996, Lopes/domstolen, C-174/96 P, EU:C:1996:473, punkt 11, beslut av den 21 november 2007, Correia de Matos/parlamentet, C-502/06 P, ej publicerat, EU:C:2007:696, punkt 11, och beslut av den 29 september 2010, EREF/kommissionen, C-74/10 P och C-75/10 P, ej publicerat, EU:C:2010:557, punkt 54).

⁽²⁾ Beslut av den 8 december 1999, Euro-Lex/harmoniseringsbyrån (EU-LEX), T-79/99, EU:T:1999:312, punkt 29, beslut av den 13 januari 2005, Sulvida/kommissionen, T-184/04, EU:T:2005:7, punkt 10, och beslut av den 30 november 2012, Activa Preferentes/rådet, T-437/12, ej publicerat, EU:T:2012:638, punkt 7.